

Día mundial del Veganismo

INICIATIVA ANIMALISTA :: 04/11/2011

El veganismo es una opción ética, democrática, revolucionaria, antiimperialista, internacionalista, solidaria, ecológica, saludable, inclusiva, es decir, política.

[Català]

El veganisme és una opció ètica, democràtica, revolucionaria, antiimperialista, internacionalista, solidaria, ecològica, saludable, inclusiva, es a dir, política.

Els éssers humans[1], som una de les 415 espècies de simis catalogades a la terra. Malgrat que és difícil trobar persones sensates que qüestionen aquest fet evident, la majoria ens comportem com si ja no fóssim animals, ens mostrem cofois de la nostra superioritat tecnològica i mirem la vida natural com si nosaltres no formarem part indissoluble de la mateixa. Eixes creences, generades al llarg de milers d'anys han estat alimentades de manera creixent pels poders polítics, econòmics i religiosos. Des de fa anys però, la ciència, profundament imbricada dins del sistema capitalista/imperialista, ha substituït i/o complementat les raons teològiques i filosòfiques que emparen la suposada superioritat i distancia ontològica.

La nostra espècie, com la majoria dels simis, som, des de un punt de vista fisiològic, essencialment frugívors. L'avantatge evolutiva que ens va permetre poder menjar carn, va possibilitar que en les èpoques de glaceres o grans sequeres poguérem sobreviure i salvar-nos de l'extinció que va acompanyar moltes altres espècies. Però allò que va ser una necessitat temporal, s'ha convertit amb el pas del temps en una opció que, dirigida pels sistemes de dominació política, s'ha convertit en un parany mortal per a milers de milions d'éssers cada any, que a més, viuen amb unes condicions de tortura permanent que cap humà hauria de permetre conscientment.

No relataré ací les condicions de tortura infringida a tots i cadascú dels animals destinats a servir-nos d'alimentació, experimentació, vestit u oci. Invito a la persona interessada a visitar qualsevol pàgina animalista. Però si puc afirmar que la societat humana, ha convertit el planeta en un terrible camp de concentració, tortura i extermini per a la resta d'espècies animals, semblants als mauthausen, auschwitz-birkenau, treblinka, belzec, o dachau nazis, l'illa de Dawson en el Chile de Pinochet o el Guantanamo actual en la Cuba ocupada per l'imperialisme nord-americà. Camps de concentració i extermini que, sota el nom de granges industrials, acaben amb la vida de prop de 50.000 milions d'éssers vius cada any posant fi a una curta vida[2] de patiment, angoixa, tortura, estrès i por.

Avui sabem que la utilització de la carn, peixos i altres "productes" animals com la llet o els ous per alimentar-nos és una opció fàcilment substituïble per aliments vegetals com son els cereals, les hortalisses, els llegums, les fruites, les algues, els fruits secs i les llavors... mantenir l'opció carnívora té un cost ètic que cap persona conscient, i més si és considera progressista, d'esquerres o simplement demòcrata hauria de poder permetre's. I el que diem per a la alimentació és extensible als camps del vestit, l'experimentació civil i militar i

l'oci amb ús i abús dels animals.

Però a més de les raons ètiques, que haurien de ser més que suficients, hi ha raons abastament tant ecològiques i de salut com solidaries, anticapitalistes i antimperialistes que fa que pugem qüestionar-nos com som de sòlides les nostres conviccions ideològiques.

La pesca, ha fet que desapareguen per sempre dues tercers parts de totes les espècies marines conegudes. L'aqüicultura no sols no resol el problema si no que a més de ser un procés terriblement contaminant, és cinc vegades més car energèticament parlant que la producció de cereals. Per a "produir" una vedella de 400 quilograms i extraure 290 Kg de carn és necessita la producció de dues hectàrees de pastura durant dos anys. Al mateix espai i durant el mateix temps és podria produir 6000kg de soja, 7000kg de blat o 12000kg. de dacsa o arròs[3]. Mentre que per a produir un quilogram de blat necessitem 120 litres d'aigua, necessitem més de 20.000 litres de mitjana per un kilogram de carn animal.

La producció mundial de carn s'ha multiplicat per quatre als darrers 50 anys, creixent la taxa d'estocs carnis tres vegades més que la població humana. De manera inversa i directament relacionada 1.400 milions de persones, la majoria dones, pateixen fam i cada dia s'incorporen més de 270.000 animals humans més a aquest exercit famèlic. La forma d'alimentar-nos i "produir"[4] menjar al nord obliga a unes practiques d'agricultura intensiva i extensiva que va acabant amb les formes tradicionals de vida de milers de milions d'humans especialment al sud, acabant també amb la diversitat biològica, però són un enorme negoci per a les multinacionals farratgeres, químiques, biològiques i de transport. La producció de carn, majoritàriament en mans de multinacionals, viatja de mitjana 2.500 km abans d'arribar al nostre plat. Amb el gra necessari per alimentar el ramat dels EUA es podria alimentar tota la població famolenta del món.

No podem pensar en la ramaderia biològica com solució ètica, ecològica o econòmica. La imatge de vedelles pasturant lliurement per les prades verdes dels Pirineus o al Maestrat és una reminiscència del passat que serveix per a accontentar-nos quant patim feblesa ideològica. La dura realitat és que el 99,9% dels pollastres, el 97% de les gallines, el 99% dels titots, el 95% dels porcs i el 78% de les vedelles es crien a granges industrials. Aquestes granges factoria contaminen la terra, l'aigua i l'aire, ataquen la biodiversitat mitjançant l'acumulació d'excrements, el drenatge, l'emissió d'amoníac i metà, l'ús de combustibles fòssils i la modificació genètica. La ramaderia industrial és un dels primer factors de contaminació, superant amb escreix tota la que produeix el transport.

Creure que sense modificar de soca-rel aquestes realitats és poden construir sobiranes alimentaries, equitats de gènere, eliminació de la pobresa i la fam al món o reequilibrar la diversitat biològica i els paràmetres medi ambientals, és en els millors dels casos d'un idealisme infantil necessàriament corregible. Però a més dels efectes perniciosos en la gent, els països empobrits per l'imperialisme i els efectes de la contaminació mediambiental hi ha un efecte directe que emergeix cada dia amb més força, especialment entre la població dels països del nord: la pèrdua de salut directament relacionada amb el consum de carn, peix i altres productes provinents dels animals.

El consum de carn ha estat criticat per innecessària i insana per la mateixa Organització Mundial de la Salut, abans de ser privatitzada indirectament[5]. Les persones consumim al

llar de la nostra viva una mitjana de 21.000 animals. Som cementiris ambulants. El consum de carn sobrecarrega el nostre sistema digestiu de primats, abocant-nos cada dia més al patiments de tumors i altres malalties degeneratives. La prolactina, present en la carn, és directament cancerígena, a la qual cosa hem de sumar els nitrats que s'afegeixen per conservar el color i l'alta concentració de greixos saturats. És amb aquesta ingesta on podem trobar la responsabilitat directa de molts problemes de colesterol, tensió, obesitat, impotència, diabetis o càncer. Cal recordar també, que bona part de les gripes més perilloses són de transmissió aviar, i que el 95% dels pollastres que es comercialitzen tenen el bacteri e.Coli, o que el 8% té salmonel·losis.

És possible que tota o part de la informació que oferisc en aquest article siga desconeguda per qui encara estiga llegint-lo. Us invito a contrastar la informació i una vegada fet, a actuar en conseqüència. No cerque cap sentiment de culpabilització. Jo mateix he segut consumidor de carn la major part de la meua vida. I també cal aclarir en descàrrega de la responsabilitat individual que, a més del desconeixement programat hi ha una responsabilitat directa que recau en el sistema polític econòmic i en la classe social que se n'aprofita, el capitalisme i els capitalistes.

El capitalisme i la seva versió actual, el neoliberalisme, té a més de les seves capacitats més conegudes de explotació, espoliació i dominació, una enorme capacitat de fer reproduir en la forma de pensar de les persones, l'escala de valors que li és pròpia. Així, la majoria de les persones pensem com si ja no fóssim animals, ni persones treballadores, ni que formem part de nacions espoliades i dominades, etc. Tal forma de pensar ens anul·la com agents de transformació política i social. Moltes persones, activistes i militants d'esquerrres tal vegada no sàpiguem per exemple que dels 500 milions de porcs que matem cada any, el 60% son propietat de sols 4 empreses. O que la indústria de la carn representa aproximadament el 20% del total de l'indústria als Països Catalans i el 4% del PIB.

Quant l'1 de Novembre, celebrem el dia mundial del veganisme, és una bona excusa per plantejar-nos que la defensa dels drets de tots els animals és una obligació fonamentalment ètica de cadascú de nosaltres, però lligada directament amb una obligació solidària, ecològica, anticapitalista, antiimperialista a més d'una opció de salut individual i col·lectiva. No podem continuar mirant cap a altre costat. No podem fer com aquells que supediten les reivindicacions del feminisme revolucionari o el dret de les nacions sotmeses a un hipotètic futur socialisme on es resoldran totes les injustícies.

Antoni Infante

[1] Utilitzo el terme humà de forma inclusiva de dones i homes.

[2] Tots els animals de granges industrials o ecològiques tenen una vida molt més curta que la que tindrien en llibertat.

[3] La producció varia molt en funció de les varietats i el tipus de plantació, regadiu o secà. L'arròs per exemple, pot variar d'una a 9 tones per hectàrea i any.

[4] Al referir-nos als animals con si foren coses incorporem una carrega ideològica especista.

[5] S'estima que més del 75% del finançament de l'OMS prové d'aportacions de multinacionals químiques i farmacèutiques.

[Castellano]

El veganismo es una opción ética, democrática, revolucionaria, antiimperialista, internacionalista, solidaria, ecológica, saludable, inclusiva, es decir, política.

Los seres humanos [1], somos una de las 415 especies de simios catalogadas en la tierra. Aunque es difícil encontrar personas sensatas que cuestionan este hecho evidente, la mayoría nos comportamos como si ya no fuéramos animales, nos mostramos satisfechos de nuestra superioridad tecnológica y miramos la vida natural como si nosotros no formáramos parte indisoluble de la misma. Esas creencias, generadas a lo largo de miles de años han sido alimentadas de forma creciente por los poderes políticos, económicos y religiosos. Desde hace años pero, la ciencia, profundamente imbricada dentro del sistema capitalista / imperialista, ha sustituido y/o complementado las razones teológicas y filosóficas que amparan la supuesta superioridad y distancia ontológica.

Nuestra especie, como la mayoría de los simios, somos, desde un punto de vista fisiológico, esencialmente frugívoros. La ventaja evolutiva que nos permitió comer carne, posibilitó que en las épocas de glaciares o grandes sequías pudimos sobrevivir y salvarnos de la extinción que acompañó muchas otras especies. Pero lo que fue una necesidad temporal, se ha convertido con el paso del tiempo en una opción que, dirigida por los sistemas de dominación política, se ha convertido en una trampa mortal para miles de millones de seres cada año, que además, viven con unas condiciones de tortura permanente que ningún humano debería permitir conscientemente.

No relataré aquí las condiciones de tortura infringida a todos y cada uno de los animales destinados a servirnos de alimentación, experimentación, vestido u ocio. Invito a la persona interesada en visitar cualquier página animalista. Pero si puedo afirmar que la sociedad humana, ha convertido el planeta en un terrible campo de concentración, tortura y exterminio para el resto de especies animales, parecidos a los mauthausen, Auschwitz-Birkenau, Treblinka, Belzec, o Dachau nazis, el isla de Dawson en el Chile de Pinochet o el Guantánamo actual en la Cuba ocupada por el imperialismo norteamericano. Campos de concentración y exterminio que, bajo el nombre de granjas industriales, acaban con la vida de cerca de 50.000 millones de seres vivos cada año poniendo fin a una corta vida [2] de sufrimiento, angustia, tortura, estrés y miedo.

Hoy sabemos que la utilización de la carne, pescados y otros "productos" animales como la leche o los huevos para alimentarnos es una opción fácilmente sustituible por alimentos vegetales como son los cereales, las hortalizas, las legumbres, las frutas, las algas , los frutos secos y las semillas ... mantener la opción carnívora tiene un coste ético que ninguna persona consciente, y más si se considera progresista, de izquierdas o simplemente

demócrata debería poder permitirse. Y lo que decimos para la alimentación es extensible a los campos del vestido, la experimentación civil y militar y el ocio con uso y abuso de los animales.

Pero además de las razones éticas, que deberían ser más que suficientes, hay razones abastecimiento tanto ecológicas y de salud como solidarias, anticapitalistas y antimperalista que hace que podamos cuestionarnos como somos de sólidas nuestras convicciones ideológicas.

La pesca, ha hecho que desaparezcan para siempre dos terceras partes de todas las especies marinas conocidas. La acuicultura no sólo no resuelve el problema sino que además de ser un proceso terriblemente contaminante, es cinco veces más caro energéticamente hablando que la producción de cereales. Para "producir" una ternera de 400 kilogramos y extraer 290 Kg. de carne se necesita la producción de dos hectáreas de pasto durante dos años. En el mismo espacio y durante el mismo tiempo se podría producir 6000kg de soja, 7000kg de trigo o 12000kg. de maíz o arroz [3]. Mientras que para producir un kilogramo de trigo necesitamos 120 litros de agua, necesitaremos más de 20.000 litros de media por un kilogramo de carne animal.

La producción mundial de carne se ha multiplicado por cuatro en los últimos 50 años, creciendo la tasa de stocks cárnicos tres veces más que la población humana. De manera inversa y directamente relacionada 1.400 millones de personas, la mayoría mujeres, sufren hambre y cada día se incorporan más de 270.000 animales humanos más a este ejército famélico. La forma de alimentarnos y "producir" [4] comer en el norte obliga a unas prácticas de agricultura intensiva y extensiva que acabando con las formas tradicionales de vida de miles de millones de humanos especialmente en el sur, acabando también con la diversidad biológica, pero son un enorme negocio para las multinacionales forrajeras, químicas, biológicas y de transporte. La producción de carne, mayoritariamente en manos de multinacionales, viaja de media 2.500 km antes de llegar a nuestro plato. Con el grano necesario para alimentar el ganado de EEUU se podría alimentar a toda la población hambrienta del mundo.

No podemos pensar en la ganadería biológica como solución ética, ecológica o económica. La imagen de terneras pastando libremente por las praderas verdes de los Pirineos o el Maestrazgo es una reminiscencia del pasado que sirve para contentarnos cuanto sufrimos debilidad ideológica. La dura realidad es que el 99,9% de los pollos, el 97% de las gallinas, el 99% de los pavos, el 95% de los cerdos y el 78% de las terneras se crían en granjas industriales. Estas granjas factoría contaminan la tierra, el agua y el aire, atacan la biodiversidad mediante la acumulación de excrementos, el drenaje, la emisión de amoníaco y metano, el uso de combustibles fósiles y la modificación genética. La ganadería industrial es uno de los primeros factores de contaminación, superando con creces toda la que produce el transporte.

Creer que sin modificar de raíz estas realidades se pueden construir soberanías alimentarias, equitativo de género, eliminación de la pobreza y el hambre en el mundo o reequilibrar la diversidad biológica y los parámetros medio ambientales, es en el mejor de los casos de un idealismo infantil necesariamente corregible. Pero además de los efectos

perniciosos en la gente, los países empobrecidos por el imperialismo y los efectos de la contaminación medioambiental hay un efecto directo que emerge cada día con más fuerza, especialmente entre la población de los países del norte: la pérdida de salud directamente relacionada con el consumo de carne, pescado y otros productos provenientes de los animales.

El consumo de carne ha sido criticado por innecesaria y insana por la misma Organización Mundial de la Salud, antes de ser privatizada indirectamente [5]. Las personas consumimos el hogar de nuestra vida una media de 21.000 animales. Somos cementerios ambulantes. El consumo de carne sobrecarga nuestro sistema digestivo de primates, abocándonos cada día más al sufrimiento de tumores y otras enfermedades degenerativas. La prolactina, presente en la carne, es directamente cancerígena, a lo que debemos sumar los nitritos que se añaden para conservar el color y la alta concentración de grasas saturadas. Es con esta ingesta donde podemos encontrar la responsabilidad directa de muchos problemas de colesterol, tensión, obesidad, impotencia, diabetes o cáncer. Hay que recordar también, que buena parte de las gripes más peligrosas son de transmisión aviar, y que el 95% de los pollos que se comercializan tienen la bacteria E.coli, o el 8% tiene salmonelosis.

Es posible que toda o parte de la información que ofrezco en este artículo sea desconocida para quien todavía esté leyéndolo. Os invito a contrastar la información y una vez hecho, a actuar en consecuencia. No busque ningún sentimiento de culpabilización. Yo mismo he sido consumidor de carne la mayor parte de mi vida. Y también hay que aclarar en descarga de la responsabilidad individual que, además del desconocimiento programado hay una responsabilidad directa que recae en el sistema político económico y en la clase social que se aprovecha, el capitalismo y los capitalistas.

El capitalismo y su versión actual, el neoliberalismo, tiene además de sus capacidades más conocidas de explotación, expropiación y dominación, una enorme capacidad de hacer reproducir en la forma de pensar de las personas, la escala de valores que le es propia. Así, la mayoría de las personas pensamos como si ya no fuéramos animales, ni personas trabajadoras, ni que formamos parte de naciones expropiadas y dominadas, etc. Tal forma de pensar nos anula como agentes de transformación política y social. Muchas personas, activistas y militantes de izquierdas tal vez no sepan por ejemplo que los 500 millones de cerdos que matamos cada año, el 60% son propiedad de sólo 4 empresas. O que la industria de la carne representa aproximadamente el 20% del total de la industria en los Países Catalanes y el 4% del PIB.

En cuanto el 1 de Noviembre, celebramos el día mundial del veganismo, es una buena excusa para plantearnos que la defensa de los derechos de todos los animales es una obligación fundamentalmente ética de cada uno de nosotros, pero ligada directamente con una obligación solidaria, ecológica, anticapitalista, antiimperialista además de una opción de salud individual y colectiva. No podemos seguir mirando hacia otro lado. No podemos hacer como aquellos que supeditan las reivindicaciones del feminismo revolucionario o el derecho de las naciones sometidas a un hipotético futuro socialismo donde se resolverán todas las injusticias.

Antoni Infante

[1] Utilizo el término humano de forma inclusiva de mujeres y hombres.

[2] Todos los animales de granjas industriales o ecológicas tienen una vida mucho más corta que la que tendrían en libertad.

[3] La producción varía mucho en función de las variedades y el tipo de plantación, regadío o secano. El arroz por ejemplo, puede variar de una a 9 toneladas por hectárea y año.

[4] Al referirnos a los animales como si fueran cosas incorporamos una carga ideológica especista.

[5] Se estima que más del 75% de la financiación de la OMS proviene de aportaciones de multinacionales químicas y farmacéuticas.

<https://ppcc.lahaine.org/dia-mundial-del-veganismo>